

Prikaz odluke suda

Broj predmeta: 26/12

Sud: Apelacioni sud Crne

Gore

Odjeljenje: Krivično odjeljenje

Vrsta predmeta: KSŽ -

Drugostepeni krivični predmeti iz oblasti organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina

Vrsta odluke: Presuda

Datum odluke: 11.06.2012.

Prethodna odluka: -

Kzs.br. 26/12

U IME CRNE GORE

APELACIONI SUD CRNE GORE, u vijeću sastavljenom od sudije **Milivoja Katnica**, kao predsjednika vijeća i sudija **Zorana Smolović** i **Seke Piletić**, kao članova vijeća, uz učešće namještenika Marine Knežević, kao zapisničara, u krivičnom predmetu optuženih **M. V.**, zbog kriv. djela **primanje mita** iz čl. 423. st.2. Krivičnog zakonika i **optužene R. Z.** zbog krivičnog djela **davanje mita** iz čl. 424. st.2. Krivičnog zakonika, odlučujući **po zahtjevu branioca optužene R. Z.** adv. M. J. i optuženog M. V. adv. P. G., izjavljenim na presudu **Višeg suda u Bijelom Polju Ks.br. 7/11 od 12.12.2011. godine** nakon sjednice vijeća održane u prisustvu branioca optužene R. Z. adv. M. J. i branioca optuženog M. V. adv. P. G. i optuženog M. V., a u odsustvu uredno obavještenih zamjenika VDT CG i optužene R. Z., dana **11.06.2012.g.**, nakon tajnog vijećanja i glasanja donio je:

P R E S U D U

O d b i j a se žalba branioca optuženog M. V. kao neosnovana, pa se presuda Višeg suda u Bijelom Polju Ks.br. 7/11 od 12.12.2011. godine, u odnosu na ovog optuženog potvrđuje.

U v a ž a v a se žalba branioca optužene R. Z., pa se preinačava presuda Višeg suda u Bijelom Polju Ks.br. 7/11 od 12.12.2011. godine, i to samo u dijelu odluke o kazni na način što se optužena R. Z., za krivično djelo davanje mita iz čl. 424. st.2. Krivičnog zakonika, činjenično opisano u izreci pobijane presude primjenom čl. 424. st. 4. Krivičnog zakonika u vezi čl. 47. st. 1. Krivičnog zakonika, o s l o b a đ a od kazne.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Višeg suda u Bijelom Polju Ks.br. 7/11 od 12.12.2011. godine, optuženi M. V. i R. Z. oglašeni su krivim zbog krivičnog djela i to: optuženi M. V. zbog krivičnog djela primanje mita iz čl. 423. st.2. Krivičnog zakonika, a optužena R. Z. zbog krivičnog djela davanje mita iz čl. 424. st.2. Krivičnog zakonika, činjenično opisano u izreci prvostepene presude i osuđeni na kaznu zatvora i to: **optuženi M. V. na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci,** a **optužena R. Z. na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca.**

Optuženi su obavezni da tom sudu na ime paušala plate iznos od po 100,00 €, u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Od optuženog M. V. se oduzima protivpravna imovinska korist u iznosu od 100,00 €, u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude.

Protiv te presude žalbu je blagovremeno izjavio branilac optužene R. Z., adv. M. J. zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog povrede Krivičnog zakonika, sa predlogom da ovaj sud njegovu žalbu uvaži i preinači presudu Višeg suda u Bijelom Polju Ks.br. 7/11 od 12.12.2011. godine, na način što će okrivljenu R. Z. osloboditi od odgovornosti ili pak istu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak i suđenje.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio i branilac optuženog M. V. adv. P. G. zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede Krivičnog zakonika Crne Gore, sa predlogom da ovaj sud pobijanu presudu preinači i optuženog M. V. oslobodi od optužbe ili da istu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak, ali zakonito odlučivanje.

U smislu čl. 392. Zakonika o krivičnom postupku (Zkp -u), spisi predmeta su dostavljeni Vrhovnom državnom tužilaštvu na razmatranje i predlog. VDT CG je podneskom Ktž.br. 134/12 od 12.04.2012.g., predložilo da se odbije kao neosnovana žalba branioca okrivljene R. Z. adv. J. M. iz B. P. od 06.03.2012.g. i žalba okrivljenog M. V. protiv presude Višeg suda u Bijelom Polju Ks.br. 7/11 od 12.12.2011. godine, kojom su optuženi M. V. zbog krivičnog djela primanje mita iz čl. 423. st.2. Krivičnog zakonika, a optužena R. Z. zbog krivičnog djela davanje mita iz čl. 424. st.2., činjenično opisano u izreci prvostepene presude i osuđeni na kaznu zatvora i to: optuženi M. V. na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, a optužena R. Z. na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca.

Nakon razmatranja pobijane presude, navoda žalbi branioca optuženih R. Z. adv. M. J. i M. V. adv. P. G., sadržine spisa predmeta Višeg suda u Bijelom Polju Ks.br. 7/11 od 12.12.2011.g., pazeći po službenoj dužnosti na povrede zakona u smislu čl. 398. st. 1. tač. 1. i 2. Zkp-a, ovaj sud ja našao:

- žalba branioca optuženog M. V. je neosnovana, dok je žalba branioca optužene R. Z. u dijelu odluke o kazni osnovana.

Prvostepeni sud je u zakonito provedenom postupku, pri čemu nijesu učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka, na čije postojanje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, niti pak one na koje se žalbama branilaca optuženih ukazuje, potpuno pravilno utvrdio sve odlučne činjenice i na utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio Krivični zakonik.

Razlozi pobijane presude odgovaraju činjeničnom utvrđenju i zaključivanju do koga je prvostepeni sud došao ocjenom izvedenih dokaza i iskazom optuženih. O svim odlučnim činjenicama, koje su u svemi saglasne sa dokazima izvedenim na pretresu, prvostepeni sud je u pobijanoj presudi dao jasne i dovoljne razloge, pa su s toga neosnovani navodi žalbi branilaca optuženih da je izreka presude nerazumljiva, da presuda nema razloga o odlučnim činjenicama, da u odlučnim činjenicama postoji znatna protivrječnost između onoga što se navodi u razlozima presude, sadržini isprava i zapisnika o iskazima datim u postupku i da je time učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz čl. 386. st.1. tač. 8. Zkp-a.

Nakon pravilne i potpune ocjene odbrana optuženih M. V. i R. Z., i izvedenih dokaza na pretresu, prvostepeni sud je sa sigurnošću utvrdio da su u maju mjesecu 2008. godine u B., optuženi M. V., kao službenik-geometar u Upravi za nekretnine u Beranama, od optužene R. Z., zahtijevao i primio 100 eura kao poklon, da u okviru svog službenog ovlašćenja izvrši službenu radnju koju je morao izvršiti, i izdao joj kopiju i izvod iz spiska parcela po blokovima iz knjige nepokretnosti za 1954. godinu, za parcelu "B. 9." koja se vodi na ime njenog deda R. M. 1., a optužena R. Z. optuženom M. V., kao službenom licu, dala 100 eura kao poklon, da bi izvršio ovu službenu radnju koju je morao izvršiti, a koji poklon je optuženi M. V. primio.

Ovakvo činjenično utvrđenje prvostepenog suda temelji se na jasnom, ubjedljivom i kategoričnom kazivanju optužene R. Z., koje je u pogledu odlučnih činjenica potvrđeno sa kazivanjem svjedoka R. M.2. i sadržinom spisa predmeta Osnovnog suda u Beranama K.br. 94/09.

Nasuprot navodima žalbe branioca optuženog M. V. prvostepeni sud je u pobijanoj presudi dao sasvim jasne i ubjedljive razloge zbog čega je prihvatio kazivanje optužene R. Z., pri čemu pravilno zaključuje da razlike u njenom kazivanju pred tužiocem i na glavnom pretresu, nisu od takvog značaja da bi dovele u sumnju vjerodostojnost iskaza optužene. Naime, optužena se sasvim jasno i određeno izjasnila u pogledu svih okolnosti kritičnog događaja, pri čemu je dosledno objasnila da se sa zahtjevom za izdavanje kopije izvoda iz knjige nepokretnosti za 1954.godinu za parcelu "B. g.", koja se nalazi u zaseoku R., a koji je bio neophodan za vođenje postupka pred Osnovnim sudom u Beranama protiv R. S., lično obratila optuženom M. V. koji je bio zaposlen kao geometar u Upravi za nekretnine u Beranama, u vezi čega joj je optuženi M. V. tražio iznos od 100 eura, o čemu je obavijestila svog brata R. M.2., koji je nakon dogovora sa njom, novac obezbijedio tako što ga je pozajmio od kuma B. M.. Nakon nekoliko dana je pošla u katastar, gdje je optuženom M. V. radi izdavanja kopije predmetnog izvoda lista predala iznos od 100 eura, koji izvod joj je optuženi M. V. izdao poslije izvjesnog vremena odnosno mjesec i po dana. Svjedok R. M.2. se jasno, određeno i kategorično izjasnio da nakon saznanja da optuženi M. V. zahtijeva od njegove sestre optužene R. Z., novčani iznos od 100 eura, radi izdavanja kopije izvoda lista za predmetnu parcelu, koji im je bio potreban radi vođenja postupka pred Osnovnim sudom u Beranama protiv R. S., novac je pozajmio od kuma B. M., koji je nakon nekoliko dana njegova sestra, optužena R. Z. predala optuženom M. V.. Svjedok B. M. se jasno i određeno izjasnio da su R. Z. i njen brat R. M.2. više puta od njega tražili novac na pozajmicu, te da se dešavalo da to nekad traži lično R.M.2., a nekad optužena R. Z..

Iz spisa predmeta Osnovnog suda u Beranama K.br. 94/09 utvrđuje se da je u prilogu optužnog predloga koji je podnio oštećeni kao tužilac R. M.2. protiv R. S. zbog krivičnog djela šumske krađe, podnijeta i fotokopija predmetnog izvoda iz knjige nepokretnosti za 1954.godinu za parcelu "B. g.", koja se nalazi u zaseoku R..

Sve ove činjenice jasno ukazuju da je optuženi M. V. kao službenik - geometar u Upravi za nekretnine u Beranama od optužene R. Z. zahtijevao i primio 100 eura kao poklon, da u okviru svog službenog ovlašćenja izvrši službenu radnju koju je morao izvršiti, dok je optužena R. Z., optuženom M. V. kao službenom licu dala 100 eura kao poklon da bi izvršio službenu radnju, koju je morao izvršiti, a koji poklon je imenovani primio, pa se neosnovano žalbama njihovih branilaca ukazuje da je činjenično stanje pogrešno utvrđeno time što je sud prihvatio odbranu optužene R. Z. i iskaz svjedoka R. M.2..

Stoji činjenica da postoje razlike u kazivanjima optužene R. Z. i svjedoka R. M.2., međutim prvostepeni sud pravilno zaključuje da se razlike ne odnose na odlučne činjenice, jer su optužena R. Z. i svjedok R. M.2. saglasno i dosledno tokom čitavog postupka tvrdili da je optuženi M. V. zahtijevao i primio od optužene R. Z. 100,00 eura, za izdavanje fotokopije izvoda iz spiska predmetnih parcela. S toga s pravom prvostepeni sud nije prihvatio odbranu optuženog M. V., koji je tokom postupka negirao da je zahtijevao i primio 100,00 eura od optužene R. Z., a na ime izdavanja kopije lista za predmetne parcele.

Kod prednjih činjenica, a imajući u vidu kazivanje svjedoka C. M., da je optužena R. Z. dolazila u prostorije katastra, kako bi saznala identitet lica koje je izvršilo kopiranje traženog izvoda, te da je tom prilikom kazala da je optuženom M. dala 100 eura, radi izdavanja tog izvoda, pravilno je zaključenje prvostepenog suda da je optužena takvim svojim ponašanjem pokazala upornost da dokaže nešto što se i zaista desilo, pa se neosnovano žalbom branioca optuženog M. V. ukazuje da postoji drugi razlog zbog kojeg optužena R. Z. neosnovano tereti optuženog M. V..

Isto tako s pravom prvostepeni sud nije prihvatio ni odbranu optužene R. Z. u dijelu u kojem je tvrdila da nije znala da iznos od 100,00 eura, koji je dala optuženom M. V. na ime izdavanja fotokopije predmetnog lista predstavlja poklon. Naime, i po nalaženju ovog suda činjenice da je optužena R. Z., osoba koja je uključena u društveni život, koja je bila zaposlena kao trgovac, i koja je ranije za izdavanje posjedovnog lista iz katastra plaćala 7 - 8 eura, ukazuju da je imenovanoj bilo itekako poznato da se iznos od 100 eura, koji je predala optuženom M. V. ne odnosi na troškove kopije izvoda iz spiska parcela iz knjige nepokretnosti.

Na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud je pravilno primijenio Krivični zakonik kada je optužene M. V. i R. Z. oglasio krivim zbog krivičnog djela i to: optuženog M. V. zbog krivičnog djela primanje mita iz čl. 423. st.2. Krivičnog zakonika, a optuženu R. Z. zbog krivičnog djela davanje mita iz čl. 424. st.2. Krivičnog zakonika, pa su i u ovom dijelu neosnovane žalbe branilaca optuženih M. V. i R. Z., da je na štetu optuženih povrijeđen Krivični zakonik. Na osnovu objektivno utvrđenih činjenica i svih okolnosti događaja, prvostepeni sud je u vezi subjektivnog odnosa optuženih prema učinjenim krivičnim djelima pravilno zaključio da su djela učinili sa direktnim umišljajem, a o čemu su u presudi dali dovoljni razlozi koje ovaj sud prihvata.

Kako su žalbe branilaca optuženih M. V. i R. Z. izjavljene zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog povrede Krivičnog zakonika, to je ovaj sud saglasno odredbi čl. 401. Zkp-a, ispitao pobijanu presudu u pogledu odluke o kazni, pa je našao da je žalba branioca optuženog M. V. neosnovana, dok je žalba branioca optužene R. Z. u ovom dijelu osnovana.

Naime, prvostepeni sud je u odnosu na optuženog M. V. pravilno utvrdio i ocijenio sve okolnosti značajne za odmjerenje kazne, pri čemu je pravilno primijenio odredbe o ublažavanju kazne za optuženog M. V. tako da je kazna zatvora optuženom pravilno odmjerena i predstavlja onu mjeru koja je neophodna da bi se u okviru opšte svrhe krivičnih sankcija ostvarila posebna svrha kažnjavanja.

Međutim u odnosu na optuženu R. Z., ovaj sud nalazi da su ispunjeni uslovi za primjenu odredbi čl. 424. st. 4. u vezi čl. 47. st. 1. Krivičnog zakonika, pa je sud oslobodio od kazne za djelo za koje je oglašena krivom.

Naime, iz spisa predmeta proizilazi da je optužena R. Z. dana 17.11.2009. godine Upravi policije Područnoj jedinici Berane podnijela prijavu protiv optuženog M. V., u kojoj je navela da je on uzeo 100 eura na ime troškova za izdavanje posjedovnog lista na nekretninama koje se vode kod Uprave za nekretnine u Beranama, čime su otkrivena krivična djela optuženih. Utvrđeno je da je ovo optuženi M. V. učinio u maju mjesecu 2008. godine i za to se nije znalo prije podnošenja navedene prijave od strane optužene R. Z., koja nije ni imala saznanja da su djela otkrivena prije podnošenja te prijave. Ovo istovremeno i znači da se krivično djelo primanje mita počinjenog od strane optuženog M. V. ne bi ni saznalo da ga optužena R. Z. nije prijavila da ga je učinio, niti bi se saznalo za krivično djelo koje je ona počinila.

Pošto je krivično djelo primanje mita za koje je optuženi M. V. oglašen krivim otkriveno podnošenjem prijave od strane optužene R. Z., čime je otkriveno i krivično djelo davanje mita za koje je ona oglašena krivom, koja djela ne bi bila ni otkrivena da ona to nije prijavila, to ove okolnosti u odnosu na optuženu R. Z. opravdaju primjenu instituta oslobođenja od kazne, pa ju je primjenom navedenih zakonskih odredbi ovaj sud za krivično djelo i oslobodio od kazne preinačenjem pobijane presude u tom dijelu.

Na osnovu izloženog, a osnovom čl. 406. i 409. Zkp-u, odlučeno je kao u izreci presude.

APELACIONI SUD CRNE GORE
Podgorica, dana 11.06.2012.godine

Zapisničar,
SUDIJA
M. Knežević s.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA -
Milivoje Katnić s.r.